

‘De Little Marcus 800 is een fijne allrounder’

Markbass Little Marcus 800

Type:	klasse-D-versterkertop
Vermogen:	800 watt op 4 ohm
Kanalen:	één
Regelaars:	gain, ultra low, low, mid, high mid, high, line-out, master, old school, millerizer
Aansluitingen:	instrument, speakon/jack-speaker-uit, XLR-DI-uit, fx-loop
Afmetingen:	28 x 25 x 8 cm
Gewicht:	3 kg
Land van herkomst:	Indonesië
Prijs:	€ 867,-
www.markbass.it * www.voerman.nl	

Markbass Little Marcus 800 Met Miller naar rock en reggae

Op de NAMM begin dit jaar werd bekend dat Marcus Miller, Stu Hamm en Vulfpeck's Joe Dart zijn toegevoegd aan de flinke rij Markbass-endorsers. Er zijn STU-signatures leverbaar en voor Marcus kwam er meteen een hele reeks versterkers uit. We probeerden de hogere middenklasse: de Little Marcus 800.

Het Italiaanse Markbass en Marcus Miller hebben geen introductie nodig, dus laten we het meteen over de versterkers hebben.

Marketingtechnisch is het een droom voor Markbass om Marcus als endorser te hebben, en na diverse Little Marks is de nieuwe serie dan ook Little Marcus genoemd. Het bestaat uit tops van 250, 500, 800 en 1000 watt, allen met de beeltenis van Miller met een Jazz Bass (zie DB #44) op het frontpaneel. Deze kunnen aangesloten worden op een 4x10 of 2x10 inch speakerkast, met een 'wedge'-ontwerp: ze kunnen als een monitor gekanteld worden. Een kleine 60 watt transistorcombo maakt de serie compleet. Toch? Nee, er zijn ook 250 watt/2x10 inch en 500 watt/3x10 inch(!) combo's. Die zijn wel online bij winkels te vinden, maar niet op de Markbass-site. Dat is een beetje een probleem van Markbass en iets waar Ashdown

enkele jaren terug ook last van had; er zijn zo veel versterkers, dat zelfs de gearheads van De Bassist het overzicht verliezen. Laten we het vandaag dus bij één topje houden.

800 watt is voldoende voor een dikke rockband, dus we vroegen dit exemplaar bij importeur Voerman aan. Dat een collega het een 'groot ding' noemde, zegt meer over hoe klein versterkers tegenwoordig vaak zijn, dan over de Little Marcus. Met 3 kg en afmetingen van 28x25x8 cm is de toevoeging Little gerechtvaardigd. Ik neem hem gewoon in mijn Eastpak-schouder tas mee naar huis voor de test. Achterop is alles duidelijk, met aansluitingen voor een stroomkabel, een speakeruitgang (gecombineerd speakon/jack), een jack-ingang voor een voetschakelaar, een uitgang voor een stemapparaat, een effects loop, een XLR-DI-uitgang met ground lift en een schakelaar om het

uitgangssignaal wel of niet door de equalizer te laten gaan.

Ook voorop is het overzichtelijk. De geel-zwarte letters zijn goed te lezen op het ongelakte paneel en de beeltenis van Marcus is cool, maar niet te schreeuwerig. Van links naar rechts zien we op de onderste rij knoppen voor gain, ultra low, low, mid, high mid, high en line-out. Het zou logischer zijn als het mastervolume daar zat, maar die zit daar recht boven. Op dezelfde hoogte als de master zijn twee knoppen geplaatst met de namen 'old school' en 'millerizer'.

Sublaag

De testbas is een passieve Warwick Fortress uit de jaren negentig. Ik sluit deze eerst even aan op een LWA 1000 van hetzelfde merk om een klankbeeld en een referentie te krijgen. De Little Marcus mist ietsje van het kraakheldere van de LWA; hij legt een heel klein

dekentje over je geluid. Deze top klinkt ook iets donkerder dan andere Markbass-versterkers, maar na een poosje valt dat niet meer op. Een prima rocksound. Door met de gain en master te spelen is er een randje mogelijk en met de zeer goede EQ krijg je een brede reeks aan sounds uit de Fortress. Dikke, zware rock? Slappen? Met de EQ is veel mogelijk. Leuk is het ultra low, zeker als je de top op een diepe 4x10 inch kast aansluit. Er komt opeens zo veel sublaag bij, dat je haast denkt dat je een octaver hebt ingetrapt. Je wilt niet altijd sublaag - zie de test van de Noble op pagina 52 - maar deze versterker kan weleens populair worden bij reggaebands. Helaas had ik niet de mogelijkheid om een bass-synth op de Little Marcus aan te sluiten. Als voorlopige conclusie kunnen we stellen dat deze Markbass een veelzijdige top is, met een iets donkerder geluid dan de gele collega's en met de mogelijkheid tot heel veel laag.

Geheime wapens

Dan de geheime wapens. Veel Markbass-versterkers hebben de VLE- en VPF-knoppen: vintage louspeaker emulator en variable

reshape filter. Zonder al te technisch te worden: hiermee kan je je geluid snel van karakter veranderen. Voor Miller werden de filters wat aangepast en 'old school' en 'millerizer' genoemd. De eerste is vergelijkbaar met de VLE. Het is een zogenoemde lowpass-filter, waarbij er dus steeds minder hoog doorkomt. De knop werkt niet extreem, maar op twaalf uur heb je een wat meer klassieke sound, terwijl je geluid met de knop open gortdroog wordt, voor bijvoorbeeld oude soul. De 'millerizer' is een bandpass-filter, die een bepaald frequentiegebied laat doorkomen. Ook deze werkt subtiel, maar je merkt dat er wat sublaag verdwijnt en dat je geluid wat meer gefocust wordt, voor bijvoorbeeld slapwerk. Het is niet zo dat je met de draaiknoppen in één keer het perfecte geluid hebt, maar in combinatie met de normale EQ is er nog meer mogelijk. Toch ben ik niet helemaal onder de indruk van de mogelijkheden en na een uurtje testen viel me op dat ik veel meer plezier had met de normale EQ-sectie. Als je snel van moderne rock naar Amy Winehouse moet schakelen, zal de 'old school'-knop echter zeker uitkomst bieden. Na de Fortress sluit ik nog een

Höfner-vioolbas aan - met plectrum, veel ultra low en mid kan ik een glimlach niet onderdrukken - en een Jazz Bass-achtige Hutchins. Opnieuw merk ik dat mijn handen toch veel sneller naar de gewone toonregeling dan naar de 'old school' en 'millerizer' gaan.

Fijn gereedschap

Tijdens het spelen vergeet je eigenlijk dat je met een Marcus Miller-signatureversterker te maken hebt. Hij zet niet voor niets zijn naam en hoofd op de amp - het zijn zijn voorkeuren qua slapsounds - maar het zijn niet de preset-filters die de grootste indruk maken. De Little Marcus 800 is naar mijn mening vooral een goede rockversterker, die wat donkerder klinkt dan vele andere Markbass-modellen. Het is een fijne allrounder, waarop je met de lekker werkende EQ niet lang naar goede sounds hoeft te zoeken. Het ultra low is een bijzondere draaiknop voor bassisten die veel sublaag zoeken, voor reggae, dub, synthbass, of gewoon omdat het lekker is. Net als met de Sire-bassen geeft Marcus ons een fijn stukje gereedschap. De adviesprijs van € 867,- is daarbij ook nog eens zeer redelijk. ■